

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 24 januari 2005 (28.01)
(OR. en)**

5597/05

COPEN 13

INITIATIEF

---

van:	de Oostenrijkse, de Finse en de Zweedse delegatie
d.d.:	24 januari 2005
Betreft:	Ontwerp-kaderbesluit van de Raad inzake het Europees tenuitvoerleggingsbevel en de overbrenging van gevonniste personen tussen de lidstaten van de EU

Voor de delegaties gaat hierbij een initiatief van de Oostenrijkse, de Finse en de Zweedse delegatie.

ONTWERP

Kaderbesluit van de Raad inzake het Europees tenuitvoerleggingsbevel en de overbrenging van gevonnisse personen tussen de lidstaten van de EU

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, en met name op artikel 31, lid 1, onder a), en artikel 34, lid 2, onder b),

Gezien het initiatief van de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Europese Raad van Tampere van 15 en 16 oktober 1999 heeft het beginsel van wederzijdse erkenning onderschreven, dat de hoeksteen van de justitiële samenwerking binnen de Unie moet worden in zowel burgerlijke als strafzaken.
- (2) Op 29 november 2000 heeft de Raad, overeenkomstig de conclusies van Tampere, een programma van maatregelen goedgekeurd om uitvoering te geven aan het beginsel van wederzijdse erkenning van strafrechtelijke beslissingen, waarbij hij zich uitsprak voor een evaluatie van de behoefte aan modernere mechanismen voor wederzijdse erkenning van onherroepelijke veroordelingen tot een vrijheidsstraf (maatregel 14), en er tevens voor pleitte de overbrenging van gevonnisse personen uit te breiden tot personen die hun verblijfplaats hebben in een lidstaat (maatregel 16).
- (3) Het Haags Programma ter versterking van vrijheid, veiligheid en recht in de EU roept de lidstaten op het programma van maatregelen, met name op het gebied van de tenuitvoerlegging van onherroepelijke vrijheidsstraffen, te vervolledigen.

- (4) Alle EU-lidstaten hebben het Verdrag van de Raad van Europa van 21 maart 1983 inzake de overbrenging van gevonnisde personen bekrachtigd. Volgens dit Verdrag kan een gevonnisde persoon voor de verdere tenuitvoerlegging van de veroordeling alleen worden overgebracht naar de staat waarvan hij onderdaan is, mits hij en de betrokken staten daarmee instemmen. Het aanvullend protocol van 18.12.1997 bij dit Verdrag, dat overbrenging onafhankelijk van de instemming van de gevonnisde persoon onder bepaalde voorwaarden mogelijk maakt, is niet door alle lidstaten bekrachtigd. Beide instrumenten behelzen geen principiële verplichting tot overname van gevonnisde personen voor de tenuitvoerlegging van de straf of maatregel.
- (5) In hun relaties, die worden gekenmerkt door een bijzonder, wederzijds vertrouwen in de rechtsstelsels van de overige lidstaten, dienen de lidstaten verder te gaan dan de bestaande instrumenten van de Raad van Europa op het gebied van overbrenging met het oog op tenuitvoerlegging. Als principiële verplichting voor de tenuitvoerleggingsstaat moet worden vastgelegd dat hij zijn onderdanen en de rechtmatig permanent op zijn grondgebied verblijvende personen die in een andere lidstaat onherroepelijk tot een vrijheidsstraf of een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel zijn veroordeeld, onafhankelijk van hun instemming dient over te nemen, voorzover bepaalde redenen tot afwijzing niet voorhanden zijn.
- (6) De overbrenging van gevonnisde personen naar de staat waarvan zij onderdaan zijn, de staat waar zij rechtmatig verblijven of de staat waarmee zij andere nauwe banden hebben om daar hun veroordeling te ondergaan, bevordert hun maatschappelijke herintegratie.
- (7) Dit kaderbesluit eerbiedigt de grondrechten en voldoet aan de beginselen die worden erkend bij artikel 6 van het Verdrag en zijn weergegeven in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, met name in hoofdstuk VI. Niets in dit kaderbesluit belet dat de tenuitvoerlegging van een beslissing kan worden geweigerd indien er objectieve redenen bestaan om aan te nemen dat de sanctie is opgelegd met het oog op bestraffing van een persoon op grond van zijn geslacht, ras, godsdienst, etnische afstamming, nationaliteit, taal, politieke overtuiging of seksuele geaardheid, of dat de positie van die persoon kan worden aangetast om een van deze redenen.
- (8) Dit kaderbesluit laat de toepassing door de lidstaten van hun grondwettelijke bepalingen betreffende een eerlijke rechtsgang, vrijheid van vereniging, vrijheid van drukpers en vrijheid van meningsuiting in andere media onverlet,

HEEFT HET VOLGENDE KADERBESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Definities

In dit kaderbesluit wordt verstaan onder:

- a) "Europees tenuitvoerleggingsbevel": een door een bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat gegeven beslissing met het oog op de tenuitvoerlegging van een onherroepelijke sanctie die door een rechter van die staat aan een natuurlijke persoon is opgelegd;
- b) "Sanctie": een vrijheidsstraf of een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel die wegens een strafbaar feit voor een beperkte of onbeperkte periode door een rechter is opgelegd in een strafprocedure;
- c) "Beslissingsstaat": de lidstaat waarin een Europees tenuitvoerleggingsbevel is gegeven;
- d) "Tenuitvoerleggingsstaat": de lidstaat waaraan een Europees tenuitvoerleggingsbevel is toegezonden met het oog op tenuitvoerlegging.

Artikel 2

Vaststelling van de bevoegde autoriteiten

1. Iedere lidstaat deelt het secretariaat-generaal van de Raad mee welke autoriteit of autoriteiten volgens zijn nationaal recht bevoegd zijn overeenkomstig dit kaderbesluit, wanneer die lidstaat de beslissingsstaat dan wel de tenuitvoerleggingsstaat is.
2. Niettegenstaande artikel 4 kan iedere lidstaat, indien zijn interne organisatie zulks vereist, een of meer centrale autoriteiten aanwijzen die verantwoordelijk zijn voor het administratief toezenden en in ontvangst nemen van het Europees tenuitvoerleggingsbevel, en die de bevoegde autoriteiten bijstaan.

3. Het secretariaat-generaal van de Raad stelt de ontvangen informatie ter beschikking van alle lidstaten en van de Commissie.

Artikel 3

Doel

1. Met dit kaderbesluit wordt beoogd de regels vast te stellen volgens welke een lidstaat een door een rechter van een andere lidstaat opgelegde sanctie erkent en op zijn grondgebied ten uitvoer legt overeenkomstig artikel 1, onder b), ongeacht of met de tenuitvoerlegging reeds een begin is gemaakt.

2. Dit kaderbesluit is van toepassing indien de gevonneniste persoon zich in de beslissingsstaat of in de tenuitvoerleggingsstaat bevindt.

3. a) De volgende artikelen van het kaderbesluit zijn tevens van toepassing op de tenuitvoerlegging van sancties waarbij de persoon, ingevolge een voorwaarde overeenkomstig artikel 5, lid 3, van het Kaderbesluit van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten¹, wordt teruggezonden naar de uitvoerende lidstaat om daar de vrijheidsstraf of de tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel te ondergaan die hem is opgelegd in de uitvaardigende lidstaat:

- Artikel 1: Definities;
- Artikel 2: Vaststelling van de bevoegde autoriteiten;
- (Artikel 4, leden 3 tot en met 6: Toezending van het Europees tenuitvoerleggingsbevel;)
- (Artikel 6: Vorm en inhoud van het Europees tenuitvoerleggingsbevel;)
- Artikel 8: Erkenning en tenuitvoerlegging van een Europees tenuitvoerleggingsbevel en termijnen;
- (Artikel 10: Beslissing over het Europees tenuitvoerleggingsbevel en termijnen;)
- (Artikel 11: Overbrenging van personen);

---

¹ PB L 190 van 18.7.2002, blz. 1 tot en met 20.

- Artikel 12: Doortocht;
- Artikel 13: De op de tenuitvoerlegging toepasselijke wet;
- Artikel 15: Amnestie, gratie en herziening;
- (Artikel 16: Informatie van de beslissingsstaat;)
- Artikel 17, onder a), c), d), e) en f): Informatie van de tenuitvoerleggingsstaat;
- Artikel 18: Gevolgen van de overbrenging van de gevonneniste persoon;
- Artikel 19: Kosten;
- Artikel 20: Verhouding tot andere overeenkomsten en regelingen;
- Artikel 21: Uitvoering;
- Artikel 22: Inwerkingtreding.

b) De volgende artikelen van het kaderbesluit zijn tevens van toepassing op de tenuitvoerlegging van sancties waarbij de tenuitvoerleggingsstaat zich er, overeenkomstig artikel 4, lid 6, van het Kaderbesluit betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten, toe verbindt de sanctie zelf ten uitvoer te leggen:

- Artikel 1: Definities;
- Artikel 8: Erkenning en tenuitvoerlegging van een Europees tenuitvoerleggingsbevel;
- Artikel 12: Doortocht;
- Artikel 13: De op de tenuitvoerlegging toepasselijke wet;
- Artikel 15: Amnestie, gratie en herziening;
- Artikel 17, onder c), d), e) en f): Informatie van de tenuitvoerleggingsstaat;
- Artikel 18: Gevolgen van de overbrenging van de gevonneniste persoon;
- Artikel 19: Kosten;
- Artikel 20: Verhouding tot andere overeenkomsten en regelingen;

- Artikel 21: Uitvoering;
- Artikel 22: Inwerkingtreding.

De staat die het Europees aanhoudingsbevel heeft gegeven, verstrekt de tenuitvoerleggingsstaat de in een Europees tenuitvoerleggingsbevel opgenomen gegevens. De bevoegde autoriteiten treden rechtstreeks met elkaar in contact over met deze alinea verband houdende aangelegenheden.

4. Dit kaderbesluit heeft niet tot gevolg dat de verplichting tot eerbiediging van de grondrechten en de fundamentele rechtsbeginselen, zoals neergelegd in artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, wordt aangetast.

Artikel 4

Toezending van het Europees tenuitvoerleggingsbevel

1. Een Europees bevel tot tenuitvoerlegging van een in artikel 1, onder b), bedoelde sanctie kan worden toegezonden aan de in artikel 2, lid 1, bedoelde autoriteiten van een lidstaat waarvan de natuurlijke persoon aan wie de sanctie is opgelegd, een onderdaan is of waarin deze rechtmatig permanent verblijft of waarmee hij andere nauwe banden heeft. In laatstbedoeld geval is de toezending van het Europees tenuitvoerleggingsbevel alleen mogelijk met de instemming van de gevonnisse persoon. De tenuitvoerleggingsstaat kan de beslissingsstaat op eigen initiatief ook om toezending van een Europees tenuitvoerleggingsbevel verzoeken. De gevonnisse persoon kan de bevoegde autoriteiten van de beslissingsstaat of de tenuitvoerleggingsstaat verzoeken om een procedure op grond van dit kaderbesluit op gang te brengen.

2. Een Europees tenuitvoerleggingsbevel wordt niet toegezonden indien de persoon aan wie de sanctie is opgelegd, rechtmatig permanent verblijft in de beslissingsstaat, tenzij de gevonnisse persoon met de overbrenging instemt, of de beslissing dan wel een ingevolge deze beslissing genomen bestuursrechtelijke beslissing een bevel tot uitzetting of uitwijzing, dan wel een andere maatregel bevat krachtens welke het de betrokkene niet is toegestaan om op het grondgebied van de beslissingsstaat te blijven nadat hij de sanctie heeft ondergaan.

3. Het feit dat, naast de in artikel 1, onder b), bedoelde sanctie op grond van het feit dat ten grondslag ligt aan het Europees tenuitvoerleggingsbevel, ook een boete werd opgelegd die nog niet door de gevonnenste persoon is betaald, belet de toezending van een Europees tenuitvoerleggingsbevel niet. De tenuitvoerlegging van de boete in een andere lidstaat berust op de desbetreffende bepalingen die tussen de lidstaten van toepassing zijn.
4. Het Europees tenuitvoerleggingsbevel wordt door de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat rechtstreeks aan de bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat toegezonden op zodanige wijze dat zij schriftelijk wordt vastgelegd en de tenuitvoerleggingsstaat de echtheid daarvan kan vaststellen. Ook alle ambtelijke mededelingen worden rechtstreeks door deze bevoegde autoriteiten uitgewisseld.
5. De beslissingsstaat zendt het Europees tenuitvoerleggingsbevel met betrekking tot een persoon aan slechts één tenuitvoerleggingsstaat per keer toe.
6. Indien de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat onbekend is met de bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat, wint zij, onder meer langs de contactpunten van het Europees justitieel netwerk ¹, de nodige inlichtingen in bij de tenuitvoerleggingsstaat.
7. Wanneer een autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat die een Europees tenuitvoerleggingsbevel ontvangt, niet bevoegd is om dit te erkennen en de voor de tenuitvoerlegging vereiste maatregelen te nemen, zendt zij het Europees tenuitvoerleggingsbevel ambtshalve aan de bevoegde autoriteit toe en stelt zij de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat hiervan in kennis.

---

¹ Gemeenschappelijk optreden 98/428/JBZ van de Raad van 29 juni 1998, tot oprichting van een Europees justitieel netwerk (PB L 191 van 7.7.1998, blz. 4).

Artikel 5

Mening van en kennisgeving aan de gevonniste persoon

1. Wanneer de gevonniste persoon zich in de beslissingsstaat bevindt, moet hij, indien mogelijk, in de gelegenheid worden gesteld om zijn mening mondeling of schriftelijk kenbaar te maken voordat een Europees tenuitvoerleggingsbevel wordt gegeven. Behoudens artikel 4, lid 1, tweede volzin, is zijn instemming niet vereist voor de toezending van een Europees tenuitvoerleggingsbevel. Zijn mening moet evenwel in aanmerking worden genomen bij de beslissing of het Europees tenuitvoerleggingsbevel wordt gegeven, en zo ja aan welke tenuitvoerleggingsstaat het dient te worden toegezonden.

2. Wanneer de gevonniste persoon zich in de beslissingsstaat bevindt, stelt de bevoegde autoriteit van die staat hem in kennis van de gevolgen van overbrenging naar de tenuitvoerleggingsstaat. Wanneer de gevonniste persoon zich in de tenuitvoerleggingsstaat bevindt, wordt die kennisgeving door de bevoegde autoriteit van die staat gedaan, indien zulks in het belang van het recht is.

Artikel 6

Vorm en inhoud van het Europees tenuitvoerleggingsbevel

1. Het Europees tenuitvoerleggingsbevel bevat de in het formulier in de bijlage bedoelde informatie. De bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat bevestigt de juistheid van de inhoud en ondertekent het.

2. Het Europees tenuitvoerleggingsbevel wordt vertaald in de officiële taal of één der officiële talen van de tenuitvoerleggingsstaat. Iedere lidstaat kan bij de aanneming van dit kaderbesluit of op een later tijdstip in een bij het secretariaat-generaal van de Raad neder te leggen verklaring meedelen dat hij een vertaling in één of meer andere officiële talen van de instellingen van de Unie aanvaardt.

Artikel 7

Toepassingsgebied

1. Tot erkenning en tenuitvoerlegging van een Europees tenuitvoerleggingsbevel leiden, overeenkomstig dit kaderbesluit en zonder toetsing van de dubbele strafbaarheid, de navolgende strafbare feiten indien deze in de beslissingsstaat strafbaar zijn gesteld met een vrijheidsstraf of een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel met een maximum van ten minste drie jaar, zoals omschreven in de wet van die staat:

- deelneming aan een criminele organisatie
- terrorisme
- mensenhandel
- seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie
- illegale handel in verdovende middelen en psychotrope stoffen
- illegale handel in wapens, munitie en explosieven
- corruptie
- fraude, met inbegrip van fraude waardoor de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen worden geschaad in de zin van de Overeenkomst van 26 juli 1995 aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen
- witwassen van opbrengsten van misdrijven
- valsemunterij, met inbegrip van namaak van de euro
- cybercriminaliteit
- milieumisdrijven, met inbegrip van de illegale handel in bedreigde diersoorten en de illegale handel in bedreigde planten- en boomsoorten
- hulp aan illegale binnenkomst en illegaal verblijf
- moord en doodslag, zware mishandeling

- illegale handel in menselijke organen en weefsels
- ontvoering, wederrechtelijke vrijheidsberoving en gijzeling
- racisme en vreemdelingenhaat
- georganiseerde of gewapende diefstal
- illegale handel in cultuuroederen, waaronder antiquiteiten en kunstvoorwerpen
- oplichting
- racketeering en afpersing
- namaak van producten en productpiraterij
- vervalsing van administratieve documenten en handel in valse documenten
- vervalsing van betaalmiddelen
- illegale handel in hormonale stoffen en andere groeibevorderaars
- illegale handel in nucleaire en radioactieve stoffen
- handel in gestolen voertuigen
- verkrachting
- brandstichting
- misdrijven die onder de rechtsmacht van het Internationaal Strafhof vallen
- kaping van vliegtuigen/schepen
- sabotage.

2. De Raad kan te allen tijde, met eenparigheid van stemmen en na raadpleging van het Europees Parlement overeenkomstig artikel 39, lid 1, van het Verdrag betreffende de Europese Unie, besluiten andere categorieën van strafbare feiten aan de lijst van lid 1 toe te voegen. De Raad overweegt in het licht van het hem overeenkomstig artikel 21, lid 4, voorgelegde verslag of de lijst moet worden uitgebreid of gewijzigd.

3. Ten aanzien van andere dan de in lid 1 genoemde strafbare feiten kan de tenuitvoerleggingsstaat de erkenning en tenuitvoerlegging van het Europees tenuitvoerleggingsbevel afhankelijk stellen van de voorwaarde dat de daaraan ten grondslag liggende feiten naar het recht van de tenuitvoerleggingsstaat een strafbaar feit vormen, ongeacht de bestanddelen of de kwalificatie daarvan.

Artikel 8

Erkenning en tenuitvoerlegging van een Europees tenuitvoerleggingsbevel

1. De bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat erkent een overeenkomstig artikel 4 toegezonden Europees tenuitvoerleggingsbevel zonder verdere formaliteiten en neemt onverwijld de nodige maatregelen met het oog op de tenuitvoerlegging ervan, tenzij zij beslist zich te beroepen op een van de in artikel 9 genoemde gronden tot weigering van de erkenning en de tenuitvoerlegging.

2. Ingeval de duur van de sanctie niet verenigbaar is met de fundamentele rechtsbeginselen van de tenuitvoerleggingsstaat, kan de bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat besluiten de sanctie aan te passen aan de maximumstraf voor een strafbaar feit waarin de wet van die staat voorziet.

3. Ingeval de aard van de sanctie onverenigbaar is met het recht van de tenuitvoerleggingsstaat, kan de bevoegde autoriteit van die staat de sanctie door een rechterlijke of bestuursrechtelijke beslissing aanpassen aan de straf of maatregel die volgens zijn eigen wet voor soortgelijke strafbare feiten is voorgeschreven. Deze straf of maatregel moet zoveel mogelijk overeenstemmen met de in de beslissingsstaat opgelegde sanctie; dit betekent dat de sanctie niet in een geldboete kan worden omgezet. Zij mag de in de beslissingsstaat opgelegde sanctie niet verzwaren.

4. Indien het Europees tenuitvoerleggingsbevel tevens betrekking heeft op feiten die niet onder artikel 7, lid 1, vallen en de tenuitvoerleggingsstaat op grond van artikel 9, lid 1, onder b), weigert het Europees tenuitvoerleggingsbevel voor die feiten te erkennen en ten uitvoer te leggen, moet hij de beslissingsstaat verzoeken hem mee te delen welk deel van de sanctie betrekking heeft op die feiten. Na ontvangst van die informatie kan de tenuitvoerleggingsstaat het in de mededeling van de beslissingsstaat aangegeven deel op de sanctie in mindering brengen.

Artikel 9

Gronden tot weigering van de erkenning en tenuitvoerlegging

1. De bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat kan weigeren het Europees tenuitvoerleggingsbevel te erkennen of ten uitvoer te leggen, indien

- a) voor dezelfde feiten tegen de betrokkene een beslissing is gegeven in de tenuitvoerleggingsstaat, of in een andere staat dan de beslissings- en de tenuitvoerleggingsstaat, op voorwaarde dat, in het laatste geval, deze beslissing ten uitvoer is gelegd, ten uitvoer wordt gelegd of naar het recht van de staat van veroordeling niet langer ten uitvoer kan worden gelegd;
- b) het Europees tenuitvoerleggingsbevel in een geval als bedoeld in artikel 7, lid 3, betrekking heeft op feiten die naar het recht van de tenuitvoerleggingsstaat niet strafbaar zijn; terzake van retributies en belastingen, douanerechten en deviezen evenwel mag de tenuitvoerlegging van een Europees tenuitvoerleggingsbevel niet worden geweigerd op grond van het feit dat de tenuitvoerleggingsstaat niet dezelfde soort retributies of belastingen heft, of niet dezelfde soort regelgeving inzake retributies, belastingen, douanerechten en deviezen kent als de beslissingsstaat;
- c) de tenuitvoerlegging van de beslissing naar het recht van de tenuitvoerleggingsstaat verjaard is, voorzover het Europees tenuitvoerleggingsbevel betrekking heeft op feiten die naar het recht van die staat onder zijn rechtsmacht vallen;

- d) het Europees tenuitvoerleggingsbevel gegeven is tegen een natuurlijke persoon die naar het recht van de tenuitvoerleggingsstaat vanwege zijn leeftijd nog niet strafrechtelijk verantwoordelijk gesteld kon worden voor de feiten waarvoor het Europees tenuitvoerleggingsbevel werd gegeven;
- e) op het tijdstip waarop het Europees tenuitvoerleggingsbevel overeenkomstig artikel 4, lid 1, door de bevoegde autoriteit werd ontvangen, nog minder dan 4 maanden van de sanctie moeten worden ondergaan;
- f) de betrokkene niet instemt met de toezending van het Europees tenuitvoerleggingsbevel en dit bevel is gegeven met het oog op tenuitvoerlegging van een sanctie die bij een bij verstek gewezen beslissing werd opgelegd, op voorwaarde dat de betrokkene niet persoonlijk is gedagvaard of niet anderszins in kennis is gesteld van het tijdstip en de plaats van de procedure die tot de bij verstek gewezen beslissing heeft geleid, dan wel dat de betrokkene een bevoegde autoriteit er niet van in kennis heeft gesteld dat hij de beslissing niet betwist;
- g) de natuurlijke persoon aan wie het Europees tenuitvoerleggingsbevel is opgelegd niet het staatsburgerschap van de tenuitvoerleggingsstaat bezit, niet rechtmatig permanent in die staat verblijft, en er evenmin nauwe banden mee heeft.

2. In de in lid 1, onder a), f) en g), bedoelde gevallen overlegt de bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat, voordat zij beslist een Europees tenuitvoerleggingsbevel niet te erkennen of niet ten uitvoer te leggen, op passende wijze met de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat, indien nodig met het verzoek onverwijld alle noodzakelijke aanvullende gegevens te verstrekken.

Artikel 10

Beslissing over het Europees tenuitvoerleggingsbevel en termijnen

1. De bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat beslist zo spoedig mogelijk en in ieder geval uiterlijk binnen 3 weken na ontvangst van het Europees tenuitvoerleggingsbevel of het dit bevel ten uitvoer legt.

2. Indien het in uitzonderlijke gevallen niet mogelijk is om binnen de in lid 1 gestelde termijn een beslissing te nemen over de tenuitvoerlegging van een Europees tenuitvoerleggingsbevel, stelt de bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat daarvan onverwijld en met opgave van redenen in kennis. In dat geval wordt de beslissing zo spoedig mogelijk genomen.

Artikel 11

Overbrenging van personen

1. Indien een persoon tegen wie een Europees tenuitvoerleggingsbevel is gegeven, zich in de beslissingsstaat bevindt, wordt hij zo spoedig mogelijk naar de tenuitvoerleggingsstaat overgebracht op een tijdstip dat de bevoegde autoriteiten van de beslissingsstaat en de tenuitvoerleggingsstaat in onderlinge overeenstemming vaststellen.

2. De persoon wordt niet later dan 2 weken na de definitieve beslissing betreffende de tenuitvoerlegging van het Europees tenuitvoerleggingsbevel overgebracht.

3. Indien onvoorziene omstandigheden de overbrenging van de persoon binnen de in lid 2 gestelde termijn in de weg staan, nemen de bevoegde autoriteiten van de beslissingsstaat en de tenuitvoerleggingsstaat onmiddellijk contact met elkaar op en stellen zij in onderlinge overeenstemming een nieuwe datum voor de overbrenging vast.

4. De overbrenging kan bij wijze van uitzondering tijdelijk worden opgeschort om ernstige humanitaire redenen, met name indien er goede gronden zijn om aan te nemen dat die overbrenging het leven of de gezondheid van de betrokkene ernstig in gevaar zou brengen. De overbrenging vindt plaats zodra deze gronden niet langer bestaan. De bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat stelt de bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat daarvan onmiddellijk in kennis en in onderlinge overeenstemming wordt een nieuwe datum voor de overbrenging vastgesteld.

Artikel 12

Doortocht

1. Iedere lidstaat staat de doortocht over zijn grondgebied toe van een gevonniste persoon die naar de tenuitvoerleggingsstaat wordt overgebracht, mits aan deze lidstaat informatie is verstrekt over:

- a) de identiteit en de nationaliteit van de persoon tegen wie het Europees tenuitvoerleggingsbevel is gegeven;
- b) het bestaan van een Europees tenuitvoerleggingsbevel;
- c) de aard en de wettelijke kwalificatie van het strafbaar feit dat ten grondslag ligt aan het Europees tenuitvoerleggingsbevel;
- d) de omstandigheden waaronder het strafbaar feit is gepleegd, met inbegrip van tijd en plaats.

2. Het verzoek om doortocht, alsmede de in lid 1 bedoelde gegevens, kunnen worden toegezonden op elke wijze die een schriftelijke melding oplevert. De lidstaat van doortocht geeft op dezelfde wijze kennis van zijn beslissing, die bij voorrang en uiterlijk 1 week na ontvangst van het verzoek moet worden genomen.

3. Een verzoek om doortocht is niet vereist wanneer het vervoer door de lucht plaatsvindt en er geen tussenlanding is voorzien. In geval van een onvoorziene tussenlanding verstrekt de beslissingsstaat evenwel de in lid 1 bedoelde gegevens.

Artikel 13

De op de tenuitvoerlegging toepasselijke wet

1. De tenuitvoerlegging van een Europees tenuitvoerleggingsbevel wordt beheerst door de wet van de tenuitvoerleggingsstaat, op dezelfde wijze als een sanctie die door die staat wordt opgelegd. De autoriteiten van de tenuitvoerleggingsstaat zijn, behoudens de leden 2 en 3, bij uitsluiting bevoegd de procedures betreffende de tenuitvoerlegging en alle daarop betrekking hebbende maatregelen te bepalen, met inbegrip van de gronden voor voorwaardelijke invrijheidstelling.

2. De bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat brengt elke periode van vrijheidsbeneming die in de beslissingsstaat of in een andere staat is ondergaan in verband met de sanctie waarvoor het Europees tenuitvoerleggingsbevel is gegeven, in mindering op de totale duur van de vrijheidsbeneming die in de tenuitvoerleggingstaat moet worden ondergaan.

3. Tenzij door de beslissingsstaat en de tenuitvoerleggingsstaat anders is overeengekomen, kan voorwaardelijke invrijheidstelling alleen worden toegekend indien de gevonnisse persoon in de beslissingsstaat en de tenuitvoerleggingstaat in totaal ten minste de helft van de sanctie heeft ondergaan.

4. Elke beslissing tot voorwaardelijke invrijheidstelling moet tevens rekening houden met de door de beslissingsstaat aangegeven bepalingen van nationaal recht op grond waarvan de gevonnisse persoon op een bepaald ogenblik recht heeft op voorwaardelijke invrijheidstelling.

Artikel 14

Specialiteit

1. Behoudens lid 2 kan een persoon die uit hoofde van dit kaderbesluit naar de tenuitvoerleggingsstaat is overgebracht, niet worden vervolgd, berecht of anderszins van zijn vrijheid beroofd wegens enig ander vóór de overbrenging gepleegd feit dan dat welk de reden tot de overbrenging is geweest.

2. Lid 1 is niet van toepassing in gevallen waarin:

- a) de persoon, hoewel hij daartoe de mogelijkheid had, niet binnen 45 dagen na zijn definitieve invrijheidstelling het grondgebied van de tenuitvoerleggingsstaat heeft verlaten, of indien hij na dit gebied verlaten te hebben daarnaar is teruggekeerd;
- b) de feiten niet strafbaar zijn gesteld met een vrijheidsstraf of een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel;
- c) de strafvervolgning niet leidt tot de toepassing van een maatregel die zijn persoonlijke vrijheid beperkt;

- d) de persoon kan worden onderworpen aan de tenuitvoerlegging van een straf of maatregel die geen vrijheidsbeneming meebrengt, met inbegrip van een geldboete, of een daarvoor in de plaats komende maatregel, zelfs indien deze kan leiden tot beperking van zijn persoonlijke vrijheid;
- e) de persoon heeft ingestemd met zijn overbrenging;
- f) de persoon na zijn overbrenging uitdrukkelijk afstand heeft gedaan van bescherming van het specialiteitsbeginsel voor bepaalde, vóór zijn overbrenging gepleegde feiten. De afstand wordt gedaan ten overstaan van de bevoegde rechterlijke autoriteiten van de tenuitvoerleggingsstaat en wordt opgetekend in een proces-verbaal dat wordt opgemaakt overeenkomstig het nationaal recht van die staat. De afstand wordt verkregen onder omstandigheden waaruit blijkt dat de betrokkene uit vrije wil handelt en zich volledig bewust is van de gevolgen. De persoon heeft te dien einde het recht zich door een raadsman te doen bijstaan;
- g) de beslissingsstaat overeenkomstig lid 3 daartoe toestemming geeft.

3. Een verzoek tot toestemming wordt bij de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat ingediend, bevat de gegevens bedoeld in artikel 8, lid 1, van het Kaderbesluit betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten en gaat vergezeld van een vertaling als bedoeld in artikel 8, lid 2, van dat kaderbesluit. De toestemming wordt verleend indien het strafbaar feit waarvoor zij wordt verzocht, zou kunnen leiden tot overlevering uit hoofde van dat kaderbesluit. De beslissing wordt uiterlijk 30 dagen na ontvangst van het verzoek genomen. Voor de in artikel 5 van dat kaderbesluit bedoelde situaties dient de tenuitvoerleggingsstaat de daarin bedoelde garanties te geven.

Artikel 15

Amnestie, gratie en herziening

1. Zowel de beslissingsstaat als de tenuitvoerleggingsstaat kunnen amnestie of gratie verlenen.
2. Alleen de beslissingsstaat kan beschikken op een verzoek tot herziening van de beslissing waarbij de sanctie is opgelegd die op grond van dit kaderbesluit ten uitvoer moet worden gelegd.

Artikel 16

Informatie van de beslissingsstaat

1. De bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat stelt de bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat onverwijld in kennis van iedere beslissing of maatregel waardoor de sanctie onmiddellijk of binnen een bepaalde termijn niet langer uitvoerbaar is.
2. De tenuitvoerleggingsstaat beëindigt de tenuitvoerlegging van de sanctie zodra hij door de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat in kennis is gesteld van die beslissing of maatregel.

Artikel 17

Informatie van de tenuitvoerleggingsstaat

De bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat stelt de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat onverwijld, op zodanige wijze dat de kennisgeving schriftelijk kan worden vastgelegd, in kennis van:

- a) de toezending van het Europees tenuitvoerleggingsbevel aan de bevoegde autoriteit, overeenkomstig artikel 4, lid 6;
- b) iedere weigering van erkenning of tenuitvoerlegging van het Europees tenuitvoerleggingsbevel, overeenkomstig artikel 9, met opgave van de redenen voor die weigering;
- c) de aanpassing van de sanctie overeenkomstig artikel 8, lid 2, of artikel 8, lid 3, met opgave van de redenen voor die aanpassing;
- d) de gehele of gedeeltelijke weigering van tenuitvoerlegging van het bevel op de in artikel 8, lid 4, artikel 13, lid 1, en artikel 15, lid 1, bedoelde gronden - met opgave van de redenen voor die weigering - en, in geval van gedeeltelijke weigering van tenuitvoerlegging op de in artikel 8, lid 4, bedoelde grond, een verzoek om mededeling van het deel van de sanctie dat betrekking heeft op de bedoelde feiten;
- e) het feit dat de betrokkene zijn veroordeling nog niet heeft ondergaan, zonder opgave van redenen;

- f) de vlucht van de gevonnenste persoon uit hechtenis vóór het einde van de uitvoering van de veroordeling ;
- g) de tenuitvoerlegging van de sanctie zodra de tenuitvoerlegging is voltooid.

Artikel 18

Gevolgen van de overbrenging van de gevonnenste persoon

1. Behoudens lid 2 mag de beslissingsstaat na de overbrenging van de betrokkene niet overgaan tot de verdere tenuitvoerlegging van de sanctie waarop een krachtens artikel 4 toegezonden Europees tenuitvoerleggingsbevel stoelt.
2. Het recht tot tenuitvoerlegging van de sanctie komt weer toe aan de beslissingsstaat, zodra deze van de tenuitvoerleggingsstaat bericht ontvangt dat de beslissing geheel of gedeeltelijk niet ten uitvoer is gelegd op grond van artikel 8, lid 4, artikel 15, lid 1, en artikel 17, onder d) en e).

Artikel 19

Kosten

De kosten die voortvloeien uit de toepassing van dit kaderbesluit worden door de tenuitvoerleggingsstaat gedragen, uitgezonderd de kosten die uitsluitend op het grondgebied van de beslissingsstaat ontstaan.

Artikel 20

Verhouding tot andere overeenkomsten en regelingen

Het staat de lidstaten vrij ook in de toekomst de op het tijdstip van de aanneming van dit kaderbesluit geldende bilaterale of multilaterale akkoorden of overeenkomsten toe te passen voorzover deze verder reiken dan de doelstellingen van dit kaderbesluit en ertoe bijdragen de procedures voor de tenuitvoerlegging van sancties verder te vereenvoudigen of te vergemakkelijken.

Artikel 21

Uitvoering

1. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om voor ...¹ aan dit kaderbesluit te voldoen.
2. De lidstaten delen het secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie de tekst mee van de bepalingen waarmee zij de verplichtingen uit hoofde van dit kaderbesluit in hun nationaal recht omzetten. De Raad gaat op basis van een verslag dat door de Commissie aan de hand van deze gegevens is opgesteld, vóór ...² na in hoeverre de lidstaten dit kaderbesluit naleven.
3. Het secretariaat-generaal van de Raad stelt de lidstaten en de Commissie in kennis van de overeenkomstig artikel 6, lid 2, afgelegde verklaringen.
4. Binnen vijf jaar na de inwerkingtreding van dit kaderbesluit stelt de Commissie aan de hand van de ontvangen informatie een verslag op, vergezeld van de initiatieven die zij passend acht.

Artikel 22

Inwerkingtreding

Dit kaderbesluit treedt in werking op de dag van zijn bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Gedaan te .....

Voor de Raad
De voorzitter

---

¹ Twee jaar na de inwerkingtreding.

² Twee jaar na de in lid 1 genoemde datum.

EUROPEES TENUITVOERLEGGINGSBEVEL

bedoeld in KB.../.../JBZ van de Raad inzake het Europees tenuitvoerleggingsbevel
en de overbrenging van gevonniste personen tussen de lidstaten van de EU

Dit Europees tenuitvoerleggingsbevel werd gegeven door een bevoegde autoriteit.

Verzocht wordt de aan de hieronder genoemde persoon opgelegde sanctie te erkennen en ten uitvoer te leggen.

a)

* Beslissingsstaat: .....

* Tenuitvoerleggingsstaat: .....

b) Rechter die de beslissing tot het opleggen van de sanctie heeft gegeven:

Officiële naam: .....

Adres:.....

.....

Dossiernummer (...): .....

Tel.: (landnummer) (netnummer) .....

Fax: (landnummer) (netnummer) .....

E-mailadres (indien beschikbaar).....

Talen waarin kan worden gecommuniceerd met de autoriteit die de sanctie heeft
opgelegd:.....

.....

Adresgegevens van de persoon (personen) die benaderd moet(en) worden indien er
aanvullende informatie nodig is met het oog op de tenuitvoerlegging van de sanctie of met het
oog op het overeenkomen van de overbrengingsprocedures (naam, titel/rang, telefoon, fax, en,
indien beschikbaar, e-mailadres .....

.....

.....

c) Autoriteit in de beslissingsstaat die bevoegd is voor de tenuitvoerlegging van de sanctie (indien dat een andere is dan de onder b) genoemde autoriteit):

Officiële naam: .....

.....

Adres:.....

.....

Tel.: (landnummer) (netnummer) .....

Fax: (landnummer) (netnummer) .....

E-mailadres (indien beschikbaar).....

Talen waarin kan worden gecommuniceerd met de autoriteit die bevoegd is voor de tenuitvoerlegging .....

.....

Adresgegevens van de persoon (personen) die benaderd moet(en) worden indien er aanvullende informatie nodig is met het oog op de tenuitvoerlegging van de beslissing of met het oog op het overeenkomen van de overbrengingsprocedures (naam, titel/rang, telefoon, fax, en, indien beschikbaar, e-mailadres):

.....

.....

d) Indien een centrale autoriteit in de beslissingsstaat belast is met de administratieve toezending van het Europees tenuitvoerleggingsbevel:

Naam van de centrale autoriteit:.....

.....

Contactpersoon, indien van toepassing (titel/rang en naam):.....

.....

Adres:

.....

Dossiernummer: .....
Tel.: (landnummer) (netnummer) .....
Fax: (landnummer) (netnummer) .....
E-mailadres (indien beschikbaar): .....

e) Autoriteit(en) waarmee contact kan worden opgenomen (als punt c) en/of d) is ingevuld):

Onder b) genoemde autoriteit

Kan gecontacteerd worden voor vragen omtrent:.....

Onder c) genoemde autoriteit

Kan gecontacteerd worden voor vragen omtrent:.....

Onder d) genoemde autoriteit

Kan gecontacteerd worden voor vragen omtrent:.....

f) Gegevens betreffende de natuurlijke persoon aan wie de sanctie is opgelegd:

Naam:.....

Voornaam of voornamen: .....

Naam bij de geboorte, indien van toepassing: .....

Bijnamen, indien van toepassing:.....

Geslacht: .....

Nationaliteit: .....

Persoonsnummer of socialezekerheidsnummer (indien beschikbaar): .....

Geboortedatum: .....

Geboorteplaats:.....

Woonplaats en/of laatste bekende adres .....

.....

Taal of talen die de persoon begrijpt (indien bekend): .....

.....

Indien het Europees tenuitvoerleggingsbevel wordt toegezonden aan de tenuitvoerleggingsstaat omdat de persoon aan wie de sanctie is opgelegd, rechtmatig permanent in die staat verblijft, de volgende informatie toevoegen:

Rechtmatige verblijfplaats in de tenuitvoerleggingsstaat: .....

.....

.....

Indien het Europees tenuitvoerleggingsbevel wordt toegezonden aan de tenuitvoerleggingsstaat omdat de persoon aan wie de sanctie is opgelegd, andere nauwe banden met die staat heeft, de volgende informatie toevoegen:

Aard van de nauwe banden met de tenuitvoerleggingsstaat.....

g) De beslissing tot het opleggen van de sanctie:

De beslissing is gegeven op (datum) .....

De beslissing is onherroepelijk geworden op (datum) .....

Referentienummer van de beslissing (indien beschikbaar): .....

De beslissing of een ingevolge deze beslissing genomen bestuursrechtelijke beslissing bevat een bevel tot verwijdering dan wel een andere maatregel krachtens welke het de betrokkene niet is toegestaan om, op het grondgebied van de beslissingsstaat te blijven nadat hij de sanctie heeft ondergaan:

Ja

Neen

1. Dit Europees tenuitvoerleggingsbevel betreft in totaal ... strafbare feiten.

Een samenvatting van de feiten en een beschrijving van de omstandigheden waarin het strafbare feit/de strafbare feiten is/zijn gepleegd, inclusief plaats en tijdstip, en de aard van de betrokkenheid van de gevonniste persoon: .....

.....

.....

.....
.....
Aard en kwalificatie van het strafbare feit/de strafbare feiten en toepasselijke
wetsbepalingen/toepasselijk wetboek op grond waarvan de beslissing is gegeven:.....
.....
.....

2. Als het in punt 1 genoemde strafbare feit(de in punt 1 genoemde strafbare feiten) één of meer van de volgende strafbare feiten – zoals gedefinieerd in de wet van de beslissingsstaat – vormt(vormen) die in de beslissingsstaat strafbaar zijn gesteld met een vrijheidsstraf of een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel met een maximum van tenminste drie jaar, bevestig dit dan door het overeenkomstige vak/de overeenkomstige vakken aan te kruisen:

deelneming aan een criminele organisatie;
terrorisme;
mensenhandel;
seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie;
illegale handel in verdovende middelen en psychotrope stoffen;
illegale handel in wapens, munitie en explosieven;
corruptie;
fraude, met inbegrip van fraude waardoor de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen worden geschaad in de zin van de Overeenkomst van 26 juli 1995 aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen;
witwassen van opbrengsten van misdrijven;
valsemunterij, met inbegrip van namaak van de euro;
cybercriminaliteit;
milieumisdrijven, met inbegrip van de illegale handel in bedreigde diersoorten en de illegale handel in bedreigde planten- en boomsoorten;
hulp aan illegale binnenkomst en illegaal verblijf;
moord en doodslag, zware mishandeling;
illegale handel in menselijke organen en weefsels;
ontvoering, wederrechtelijke vrijheidsberoving en gijzeling;
racisme en vreemdelingenhaat;

georganiseerde of gewapende diefstal;
illegale handel in cultuurgoederen, waaronder antiquiteiten en kunstvoorwerpen;
oplichting;
racketeering en afpersing;
namaak van producten en productpiraterij;
vervalsing van administratieve documenten en handel in valse documenten;
vervalsing van betaalmiddelen;
illegale handel in hormonale stoffen en andere groeibevorderaars;
illegale handel in nucleaire en radioactieve stoffen;
handel in gestolen voertuigen;
verkrachting;
opzettelijke brandstichting;
misdrijven die onder de rechtsmacht van het Internationaal Strafhof vallen;
kaping van vliegtuigen/schepen;
sabotage.

3. Als het in punt 1 genoemde strafbare feit(de in punt 1 genoemde strafbare feiten) niet onder punt 2 valt(vallen), geef dan een volledige beschrijving van het desbetreffende strafbare feit(de desbetreffende strafbare feiten):.....

.....
.....
.....

h) Status van de beslissing waarbij de sanctie is opgelegd:

1. Bevestig dat (kruis aan):

- a) de beslissing een onherroepelijke beslissing is
- b) de betrokkene, voorzover bekend aan de autoriteit die het Europees tenuitvoerleggingsbevel geeft, het staatsburgerschap van de tenuitvoerleggingsstaat bezit of rechtmatig permanent in die staat verblijft
- c) de betrokkene, voorzover bekend aan de autoriteit die het Europees tenuitvoerleggingsbevel geeft, andere nauwe banden met de tenuitvoerleggingsstaat heeft en dat hij met zijn overbrenging heeft ingestemd

d) voorzover bekend aan de autoriteit die het Europees tenuitvoerleggingsbevel geeft, tegen dezelfde persoon in de tenuitvoerleggingsstaat geen beslissing is gegeven voor dezelfde feiten en dat geen dergelijke beslissing die is gegeven in een andere staat dan de beslissings- en de tenuitvoerleggingsstaat, ten uitvoer is gelegd.

2. Vermeld of de betrokkene persoonlijk is verschenen tijdens de procedure:

- a) Ja, hij is persoonlijk verschenen.
- b) Neen, hij is niet persoonlijk verschenen. Bevestigd wordt dat:
de betrokkene persoonlijk of anderszins in kennis is gesteld van de datum en de plaats van de terechtzitting die tot de bij verstek gewezen beslissing heeft geleid, of dat hij aan een bevoegde autoriteit te kennen heeft gegeven dat hij de beslissing niet betwist.

3) Informatie over de duur van de sanctie:

3.1. Totale duur van de sanctie: .....

3.2. De gevonniste persoon bevond zich tijdens de volgende periode in voorlopige hechtenis:.....

3.3. De persoon bevindt zich in een penitentiaire inrichting/ondergaat de veroordeling sinds: .....

3.4. Deel van de veroordeling dat op ... (vermeld datum: dd-mm-jjjj):... nog moet worden ondergaan: ... (vermeld datum: dd-mm-jjjj).....

4) Informatie over de aard van de sanctie:

↳vrijheidsstraf

↳tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel

↳sanctie die aan jongeren wordt opgelegd

↳andere (beschrijf):...

i) Naar het recht van de beslissingsstaat heeft de betrokkene recht op voorwaardelijke invrijheidstelling nadat hij
1de helft van de veroordeling
1tweederde van de veroordeling
1een ander deel van de veroordeling
heeft ondergaan
(omschrijf).....

j) Mening van de persoon over de overbrenging: .....
De persoon heeft het initiatief genomen voor de overbrenging:
De persoon heeft ingestemd met de overbrenging:
De persoon heeft niet ingestemd met de overbrenging omdat .....
.....
De persoon kon niet worden gehoord omdat.....
.....

k) Andere voor de zaak relevante omstandigheden (facultatieve informatie): .....
.....
.....

De tekst van de beslissing waarbij de sanctie is opgelegd, is aan het Europees tenuitvoerleggingsbevel gehecht.

Handtekening van de beslissingsautoriteit en/of haar vertegenwoordiger:
.....
.....

Naam: .....
Functie (titel/rang): .....
Datum: .....

Officieel stempel (indien beschikbaar)